

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 3. & 6. lib. 2. Machabæorum, in quibus
describitur pœna Heliodoro ob Sacrilegium inflictæ. Laus Elazari ejusque
Constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

re cernerentur. Erant haud dubiè persuasi tales Barbari, obligari se ex titulo gratitudinis ad præstanta talia pro Beneficiis, quæ accepere à Diis. Cur non à Christiane Lector! idem titulus te quoque impellat? utpote cui certissimum de fide est: te millenîs beneficiis per hebdomadem cumulatum testari debere cum Hebræis cap. 2. v. 19. Eripuit nos de magnis periculis, è facibus mortis eruens, conterens serpem, Infernum claudens, & Cœlum aperiens, pro quibus teste S. Thomas à Villa nov. aliud tributum non exigit, quam amorem & Cultum.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 3. & 6. lib. 2. Machabaeorum, in quibus describitur pœna Heliodoro ob Sacrilegium inflitta. Laus Elazari ejusque Constantia.

Considera: **S**i Sancti Angeli tam graviter sint ulti sacrilegum illud N.428. Heliodori facinus, perpetratum in Templo insensibili & inanimato, quam longè gravius sint ulturi Sacrilegia à Christianis commissa in Templis Dei animatis, qualia sunt Spirituales animæ teste Apostolo afferente: *Templum Dei, quod estis vos.* Ejusmodi verò Sacrilegia contingunt per nefaria pusillorum Scandala: quibûs mendacibûs innocentes animæ ad peccandum inductæ thesaurô innocentiae & divinæ gratiæ privantur. *Ve!* mundo à scandalis, ait Christus Matth. 18. Rationem hujus assignat S. Bonaventura in c. 7. Lucæ scribens: quia scandalum aufert Christo illud, quod amat maximè, nempe animam. & S. Bernardus Serm. 1. de Convers. S. Pauli inquit: *si proprium sanguinem dedit in pretium Redemtionis animarum, non tibi videtur graviorem ab eo sustinere persecutionem, qui suggestione malignâ, exemplô perniciose, scandali occasione avertit ab eo animas, quas redemit, quam à Iudeo, qui sanguinem illum fudit?* &c. Atque hic licet supplicium illud, quod divina Justitia intulit Regi Achab fuerit apprimè rigidum, multò tamen atrocius illud exstitit, quod de scandalosa Jezabele sumpsit: Rex enim in bello infeliciter gesto vitam perdidit, canibûs modicam sanguinis ejus partem lingentibûs: Regina verò è fenestrâ præceps acta, proculata ab equis, a canibus lacerata, soloque craniô summisque pedibus relictâ devorata est. Florentius Presbyter, discipulorum Sanctiss. P. Benedicti, ruinam per nudas puellas in hortum eorum immisgas querens (etsi effectu caruerit affectus) divinæ tamen Nemesis horrendam detinuit.

dit poenam, oppressus solariō domūs, quod repentinō casu lapsum fuerat: ut innumera taceam puniti Scandali exempla. Ad hanc mirabile est: quod in notissima illa Zizaniorum parabola Sacer Evangelii textus dicat: supremum Judicem in fine Mundi missurum in Ecclesiam suam Angelos suos, ut congregatō in horreum triticō, Zizania igni tradant: ubi addita leguntur verba hæc: & colligent de Regno ejus omnia scandala. Quæso: cur non ibidem quoque meminit aliorum scelerum, quæ pariter sint auferenda? cur nihil retulit de perjuriis, de blasphemias, de incestibus &c. de solo scandalo locutus? ingeniose respondet Recentior quidam: solius scandali fieri mentionem, per ignes tartareos puniendi: eò quod nullum aliud crimen reperire sit dignius illō suppliciō; hoc enim peccatum unicam exstisit causam conditi à Deo inferni eō tempore, quō Lucifer superbiā suā tot Angelos infecerit, & infectos traxerit secum in extremam perniciem. Cogita ergo Christiane Lector: annon & tu in finali Judicio futurus inter Zizania, ab Angelis colligenda, & mitienda in ignes æternos, qui tam sèpè ad confabulandum durantibús sacris in Ecclesia alios provocas? qui verbis aut muneribús ad illicium amorem allicis? qui in tuis ædibus expensi facis lascivè pietas imagines? qui invitatis, imò urges alios ad bibendum fortia vina, non dubius: illos fore talibús inebriandos? quæso: quā vidinetà diuinæ Justitiæ Ministri talia plectent? considera factum Elezari cap. 6. descriptum, qui multò amicorum hortatū cō adigi non potuit, ut impii Antiochi jussis satisfacturus, saltē simularet, se vetitas carnes manducare: sed ore intrepidō respondit, præmitti se velle in Infernum, causam hujus assignans, dicendō ibidem: non enim atate meā dignum est fingere, ut multi adolescentū, arbitrantes: Eleazarum nonginta annorum transisse ad vitam alienigenarum, & ipsi propter meā simulacrum, & modicum corruptibilis viæ tempus decipientur. O quam generosa hæc scandali fuga, à Christianis non tantum admiranda, sed & imitanda!

Doctri-